06/11/2024

Заупокойни богослужения в памет на Българския патриарх Максим в Троянската света обител

На 6 ноември се изпълват 12 години от кончината на приснопаметния Български патриарх Максим, който се престави пред Бога през 2012 г. По този повод в Троянската света обител Негово Светейшество Българският патриарх Даниил възглави заупокойната света Литургия и панихидата за блаженопочившия патриарх Максим.

С Негово Светейшество съслужиха Негово Високопреосвещенство Ловчанският митрополит Гавриил и Техни Преосвещенства Мелнишкият епископ Герасим – гл. секретар на Св. Синод, Величкият епископ Сионий – игумен на Троянската и Бачковската свети обители, Браницкият епископ Пахомий – първи викарий на Софийския митрополит, архим. Стефан, архим. Григорий, йеромонасите Натанаил и Йосиф от епархията ни в САЩ, Канада и Австралия и протодякон Иван Петков.

След Заупокойната литургия на гроба на патриарх Максим, в съборния храм на Троянската света обител, бе отслужена и панихида, в която молитвено се включи и ставр. ик. Нелуц Опря – представител на Румънския патриарх у нас.

„Всички познаваме дядо Максим и особено в последните му години на немощ – той беше пример за издръжливост, постоянство, твърдост, убеденост, отстояване до край на вярата и Христовата истина. Удивително е как натрупаният опит през тези 86 години послушание на Църквата, 86 години в служба на Бога, от които 71 години духовно звание и 70 години в сан. Четиридесет и една години предстоятел на родната ни Църква.

Само мисълта за тази библейска възраст и това дълголетно служение вече ни говори за Божия промисъл в неговия живот.
Жив свидетел на три епохи – царско време, когато вярата бе на почит, където съвсем съзнателно, доброволно се е обърнал и се е отдал в служба на Бога, поел е кръста на служение в Църквата; скоро след това – идването на един тежък атеистичен период, никак нелесен, особено за вярващите човеци. Но това, което бе възприел – послушанието към Бога, към Църквата и усърдното служение, това, което от ранна възраст бе възприел и проявяваше във всяко едно възложено послушание – му даде да разбере, че няма нищо по-силно от Бога. И, когато служим на Бога с вяра, упование, постоянство – дори да има много големи трудности и дори светът да се е опълчил срещу човека – с Божията помощ човекът ще устои и ще премине през всички опасности.

Вярата и верността му към Бога, любовта му към Бога се проявяваше от ранните му години.
Но най-вече бе засвидетелствана и стана видна, Бог я разкри в годините на т.нар. преход, когато очаквахме и народът посрещна с радост т.нар. свобода, която обаче донесе за Църквата големи страдания... Ние сме свидетели как през годините дядо Максим понесе отрицание, измяна, физически удари, недоверие, обаче на всичко това отговаряше с кротост, с благост, с упование в Бога, с молитва. Но Господ му даде физически да надживее и да види обръщането и покаянието на онези, които го отричаха, казвайки „ти не си нашия патриарх“. А в същото време тогава, когато събратя постъпваха така – през 1998 г. по инициатива на Светейшия ни патриарх в София бе свикан Всеправославен събор именно по повода на този спор в БПЦ – разкола. За да каже съборният глас в Църквата кой е Българският патриарх и коя е Църквата, която го припознава. И тогава единодушният глас на всички поместни Православни църкви засвидетелства високия авторитет на нашия

приснопаметен първойерарх”, каза в словото си патриарх Даниил.

Величкият епископ Сионий благодари от името на братството на манастира за благодатната среща и посещение на патриарх Даниил и засвидетелства духовната молитвена подкрепа на братята на светата обител.

<span data-mce-type="bookmark" style="display: inline-block; width: 0px;

bg-patriarshia.bg